

[Anna Westergaard.]

og mærkelig Forpligtelse til at leve billigere end Manden. Tiden er for længst løbet fra denne Fordom, og efterhaanden maa vel ogsaa Arbejdsvederlagene i disse Stillinger følge med Tiden og Udviklingen. Visse Skridt i den Retning er taget i det foreliggende Lovforslag.

Jeg vil her først pege paa Sygeplejerskerne, hvis Lønninger er væsentligt forhøje, samtidig med at Ansættelsen i fast Tjenestemandstilling fremtidig vil ske tidligere end nu, og samtidig med at Slutlønnen nu opnaas efter 9 Aars Ansættelse i Sygeplejerskestillingen mod efter den nuværende Lov 15 Aar. Der er for Sygeplejerskerne skabt en Række Avancementsstillinger, og der indføres ensartet Avancementsoverføring fra Tjeneste ved Ikke-Statshospital til Statshospital. Desuden er den rent systematiske Placering af Stillingerne i Loven reguleret paa en passende Maade, saa at Begyndelseslønnen for Sygeplejersker nu ligger meget nær ved 90 Kr. aarlig under Begyndelseslønnen for Assisterter under de store Etater.

Jeg peger ikke paa disse Fremskridt, fordi jeg mener, at alting nu er saare godt, eller fordi jeg i og for sig synes, at Sygeplejerskernes Arbejde og Indsats hermed er vurderet efter Fortjeneste, men fordi jeg vil understrege, at Sygeplejerskerne har opnaaet væsentlige Fremskridt. Politik er nu engang det opnaaeliges Kunst, og om dette Forslag staar Rigsdagens 4 store Partier samlet, alle Partier med Undtagelse af Kommunerne, der her som paa visse andre Omraader har taget Særstandpunkt.

For Statens Kontoristklasse — der ogsaa i overvejende Grad efterhaanden er blevet en Særklasse for Kvinder — er gennemført væsentlige Forbedringer, ikke alene lønmæssigt, men ogsaa derved, at man har oprettet en ny Avancementsklasse over den hidtidige Avancementsklasse. Kontoristklassen omfatter herefter som Bundstilling Kontorister, der kan avancere til Kontorassistenter af 2. Grad. Disse kan igen — og dette er det nye — forfremmes til Kontorassistenter af 1. Grad, henholdsvis Kontorfuldmægtige, hvilket i Virkeligheden er det samme.

Jeg vil gerne gøre nogle Bemærkninger i øvrigt om denne Klasse. Det drejer sig

om et af de faa Problemer, hvor der i Lønkommissionen ikke er Enighed, og hvor der altsaa har dannet sig et Flertal og et Mindretal. Jeg tilhører Mindretallet, hvis Opfattelse det er, at der skal være en rimelig og brugbar Bestemmelse om Overgang fra Kontoristklassen til den højere Klasse, nemlig Assistentklassen, Klassen for det faguddannede Personale.

Ordningen er nu den, at der vel findes en saadan Overgangsbestemmelse, men Bestemmelsen er saa krævende økonomisk set, at kun meget faa Kontorister vil være i Stand til at benytte den, ganske uanset om de har de Eksamener, der kræves, og ganske uanset, hvor dygtige og energiske de er. Der er for Øjeblikket en Kontorist under Statsbanerne, som er i Færd med at gøre det Kunststykke at læse til Eksamen, samtidig med at hun udfører sin Tjeneste og om Aftenen og om Natten vasker Glas i Hoteller og passer Børn for at holde det gaende økonomisk.

Der indvendes nu imod at gøre denne Overgang økonomisk overkommelig, at de paagældende nu engang har „valgt“ Kontoristvejen og ikke Assistentlinien, men denne Indvending savner for en stor Del Gyldighed. Man har i en Del Civiletater, specielt de store, indført en for øvrigt efter min Opfattelse lovstridig Bestemmelse, der siger, at kun Kvinder kan blive Kontorister, og i Kraft af denne Bestemmelse henviser man specielt de unge kvindelige Ansøgere til at gaa ind i Kontoristklassen; og man gør det meget vanskeligt for dem at faa Adgang til Assistentklassen — den ene Vej er let for dem at komme ind paa, den anden meget svær. Nuvel, saa gaar de, for at faa Arbejde, ind i Kontoristklassen, uanset at de faktisk baade ønskede og var kvalificerede til at komme ind i Assistentklassen, altsaa paa en vis Maade under Tvang. Naar de nu senere i Kraft af deres Dygtighed, Kvalifikation og Energi søger ind i Assistentklassen gennem denne Overgangsbestemmelse, villige til at tage den dertil knyttede videre Uddannelse af faglig Art, møder de den økonomiske Hindring, idet det nu kræves af dem, at de skal overgaa til Elevstillingen, give Afkald paa den opnaaede Løn og begynde forfra paa laveste Elevløn. Dette kan kun de mere velhavende gøre eller de ganske enestaaende energiske eller